

Fundació Joan Miró ✱ Barcelona

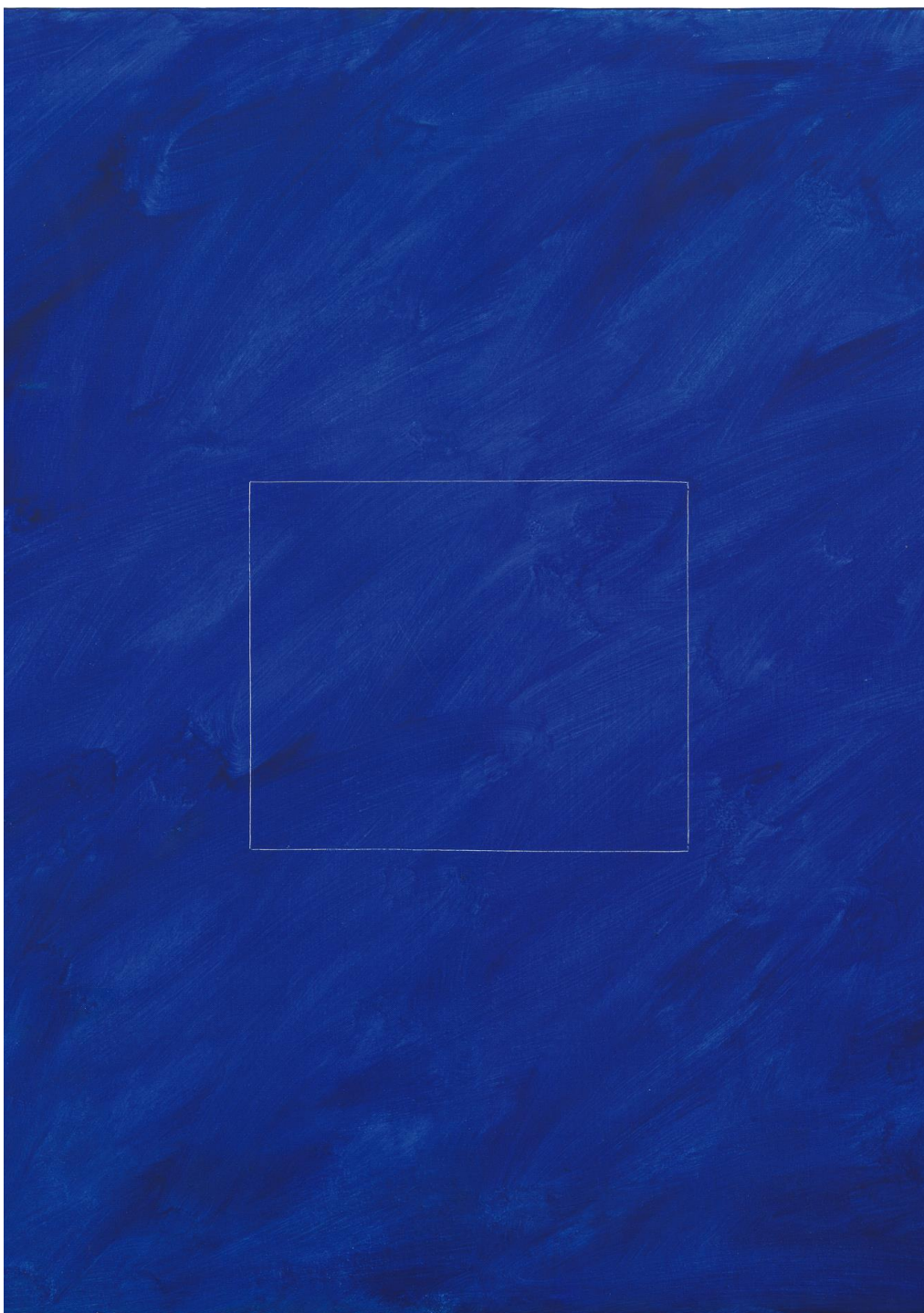

DOSSIER DE PREMSA

Exposició temporal
Alfons Borrell. Els treballs i els dies

3/7/2015 – 27/09/2015

Índex

Presentació	2
Nota de premsa	3
Artista	5
Comissari	7
Exposició	8
Publicació	22
Informació pràctica	23
Dades de contacte	24

Presentació

Alfons Borrell. Els treballs i els dies

3 de juliol – 27 de setembre de 2015

Comissari: Oriol Vilapuig

La Fundació Joan Miró presenta *Alfons Borrell. Els treballs i els dies*, una revisió de l'obra d'un dels màxims representants de l'abstracció pictòrica a Catalunya.

Comissariada per Oriol Vilapuig, la mostra reuneix prop de 200 peces, bona part de les quals són inèdites, que permeten revisar els aspectes fonamentals de l'obra del pintor Alfons Borrell. La selecció inclou pintures, dibuixos i gravats, i recupera també el film *Aigua fosca*, de 1964.

L'exposició defuig el plantejament cronològic i es desplega en diversos àmbits d'estudi, que se centren en la dedicació d'Alfons Borrell a la pràctica pictòrica al llarg de sis dècades i el seu posicionament pel que fa a l'art com a experiència de vida.

Amb aquesta mostra que obre el programa commemoratiu del 40 aniversari, la Fundació Joan Miró es retroba amb una figura vinculada amb la seva trajectòria, present des dels seus inicis amb una exposició col·lectiva l'any inaugural; una mostra individual l'any 1978 a l'Espai 10, actualment Espai 13; i la seva participació en l'edició commemorativa de gravats del 25 aniversari de la Fundació, l'any 2000.

***Alfons Borrell. Els treballs i els dies* s'inaugura el dijous 2 de juliol de 2015 a les 19.30 h i es podrà visitar fins al 27 de setembre a la Fundació Joan Miró.**

Nota de premsa

Alfons Borrell. Els treballs i els dies

3 de juliol – 27 de setembre de 2015

Comissari: Oriol Vilapuig

Barcelona, 2 de juliol de 2015. «Sovint pregunten: “que treballes gaire?” És gairebé una frase feta entre pintors... “No”, contesto. [...] Perquè la història de l'artista me la miro amb distància. No me'n sento, d'artista, jo sento que visc la vida: dono menjar als peixos, dono menjar als ocells, faig de jardiner quan toca, vaig a la muntanya, vaig al taller. [...] La pintura forma part de la meva vida; [...] jo vull ser pintura, de fet. [...] Perquè hi ha dos tipus de pintors: el pintor que pinta el mar des d'una distància, aparentment a través d'una finestra, i el pintor que baixa per les rampes, passa per la sorra, es fica dins el mar i en surt tenyit de blau. [...] I quan acabo, quan aquest personatge que tinc davant em diu que no el toqui més, que ja ho ha explicat tot, no hi poso cap títol: hi poso la data.»

Alfons Borrell (Barcelona, 1931) afirma que va entrar a la pintura «a peu pla» vora els anys cinquanta. Amb el mateix estil planer desgrana aquestes frases que exposen la seva relació amb la pràctica pictòrica al llarg d'aquests seixanta anys. La mostra *Alfons Borrell. Els treballs i els dies* és fidel a aquesta concepció: el relat d'un projecte creatiu que batega al compàs de la vida i que es defineix com un exercici de constància i intensitat en el temps. És aquesta dedicació quotidiana allunyada de tota idealització l'element central que dona títol a l'exposició, una referència a l'obra homònima del poeta grec Hesíode.

L'artista plàstic Oriol Vilapuig (Sabadell, 1964) és el comissari d'aquesta mostra que propicia noves lectures i confrontacions amb l'obra d'un dels principals exponents de l'art abstracte a Catalunya. Malgrat el seu caràcter retrospectiu, la proposta de Vilapuig depassa el plantejament cronològic i pren la forma d'un assaig obert per generar interpretacions múltiples. En paraules de Vilapuig, «l'exposició planteja la metodologia de treball de relectura d'un autor d'una generació anterior vist des de la perspectiva d'un autor d'una altra generació més jove. No és un estudi fet des d'una perspectiva historiogràfica sinó des de la mirada d'un altre autor que activa una manera de veure l'obra.»

Prop de 200 peces, 130 de les quals són inèdites, integren la selecció de Vilapuig, que inclou pintures, dibuixos i gravats, i que recupera també el film *Aigua fosca* que Borrell va realitzar l'any 1964 a l'entorn de la seva concepció de la natura com a motor per a la transformació artística. La mostra es completa amb unes notes manuscrites recuperades recentment per Borrell i que s'exposen al públic per primera vegada. Aquests apunts fan memòria de les converses que va mantenir amb el pintor Hermen Anglada Camarasa quan va assistir al seu taller de Port de Pollença l'any 1950.

Amb aquesta mostra que obre el programa commemoratiu del 40 aniversari, la Fundació Joan Miró celebra també haver crescut al costat de figures com Alfons Borrell, la trajectòria del qual es dibuixa en paral·lel a la de la institució. Borrell va ser present l'any 1976 –any inaugural– amb una exposició col·lectiva dins l'àmbit de recerca titulat *Pintura 1*, va fer la seva primera mostra individual dos anys més tard a l'Espai 10, actualment Espai 13, i va participar en l'edició commemorativa de gravats dels 25 anys de la Fundació, l'any 2000. Ara, durant el seu 40 aniversari, la Fundació n'acull una important retrospectiva en la qual es podran tornar a veure tres de les obres que es van exposar a l'Espai 10 als anys 70.

Alfons Borrell. Els treballs i els dies es desplega en set àmbits d'estudi. Per tal que el visitant s'obri a l'obra de Borrell com a esdeveniment fenomenològic, l'exposició comença amb una avantsala titulada *Preludi*, disposada per generar el to inicial amb què enfrontar-se a la mostra. El segon apartat –*La revolta obliqua: els anys seixanta i les accions Gallot*– aborda la participació de Borrell en el grup de pintura i acció Gallot.

El gir vers la natura entesa com a força dinàmica en transformació constant protagonitza el tercer epígraf de l'exposició, *Obertura i desbordament: Aigua fosca*. De la seva banda, la dialèctica entre el desbordament que prové de la seva concepció de la natura i la contenció que s'origina amb la creació d'un llenguatge radical dins l'abstracció centra el quart àmbit, titulat *L'acció continguda: una obra que s'evoca a si mateixa*.

L'exposició avança amb un cinquè apartat on s'analitza l'experimentació constant del pintor amb els límits a través de la forma quadrada i un sisè on es posa el focus en la seva concepció del color. El darrer apartat està dedicat a la idea de variació i reiteració en l'obra de Borrell i com aquesta es manifesta en una intensa obra seriada que va més enllà d'una pura metodologia de treball.

Aquests mateixos àmbits d'estudi es desenvolupen a la publicació que completa el projecte i que inclou textos d'Oriol Vilapuig, Jèssica Jaques, Carles Guerra, Álvaro Siza i el mateix Alfons Borrell.

Artista

Alfons Borrell (Barcelona, 1931) és autor d'una de les produccions més importants de pintura abstracta de Catalunya. Des dels nou anys viu a Sabadell, on treballa a la rellotgeria familiar i continua pintant cada dia.

Borrell ha exercit la docència a la seva ciutat, on ha participat activament en la difusió de l'art: l'any 1955, juntament amb Joaquim Montserrat, va promoure la creació de la Sala d'Art Actual a l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, i el 1971 va ser un dels impulsors de la Sala Tres en aquesta mateixa Acadèmia.

L'interès de Borrell per la pintura el va portar als 19 anys a assistir al taller d'Hermen Anglada Camarasa mentre feia el servei militar a Port de Pollença (Mallorca). En tornar a Sabadell va fer dos cursos lliures de dibuix al natural i va conèixer la que seria la seva dona, Rosa, amb qui va tenir tres fills.

Després d'evolucionar des de la figuració fins a l'expressionisme abstracte, Borrell va dedicar la dècada dels anys seixanta a la recerca, una investigació que el va portar a simplificar la forma i el color. A principis dels setanta va treballar l'ordre i les simetries, amb una producció amb canvis en els materials i en la manera d'utilitzar-los, substituint l'oli per la pintura acrílica. La pèrdua de la seva dona l'any 1988 va provocar l'evolució de la seva pintura cap a un radicalisme formal.

L'any 1959 va exposar juntament amb Joan Bermúdez a l'Ateneu Barcelonès, on va presentar obres instal·lades plenament dins el llenguatge de l'abstracció. Juan Eduardo Cirlot en va fer una ressenya al Correo de las Artes.

Alfons Borrell al pati del seu taller
© Fundació Joan Miró. Foto: Pere Pratdesaba

L'any 1960 va entrar a formar part del grup Gallot, que seguint el corrent de l'*Action painting* va dur a terme diverses accions al carrer a Sabadell i Barcelona. Mesos després, Alexandre Cirici Pellicer el va convidar a participar en l'exposició inaugural del primer Museu d'Art Contemporani de Barcelona, a la cúpula del cinema Coliseum. Després d'un període d'introspecció presenta una exposició a l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell l'any 1969, on també hi mostrarà treballs el 1970, el 1974 i el 1977.

Des de finals dels setanta, la seva obra s'ha pogut veure al Centre Georges Pompidou de París, la Galeria Joan Prats de Barcelona, el MACBA, el Centre Cultural Tecla Sala (l'Hospitalet de Llobregat), el Museu d'Art de Sabadell, la Fundació Palau de Caldes d'Estrac i en importants esdeveniments a França, Alemanya, els Estats Units i el Japó. Coincidint amb la remodelació i la restauració de la seva seu, l'Ateneu Barcelonès li va encarregar una obra permanent de grans dimensions per a l'entrada de l'auditori.

La Fundació Joan Miró ha exposat l'obra d'Alfons Borrell en tres ocasions. En l'exposició *Pintura 1* (1976) va destacar com un dels representants de la nova generació de pintors catalans influïts per l'obra de Joan Miró, Antoni Tàpies o Albert Ràfols-Casamada. El 1978 l'Espai 10 va acollir una exposició individual de les seves pintures, i el 2000 va ser un dels artistes que van participar en l'edició commemorativa de gravats dels 25 anys de la Fundació.

Juan Eduardo Cirlot, poeta i crític d'art; Lluís Maria Riera, director artístic de la Galeria Joan Prats els anys setanta; el poeta Joan Brossa, amb qui va fer el llibre *Trasllat* (1983); l'artista Perejaume; i els crítics d'art Maria Lluïsa Borràs, Pilar Parcerisas, Vicenç Altaió, o Manuel Guerrero, entre d'altres, han donat suport a l'obra d'Alfons Borrell al llarg dels anys. El gremi de Galeries d'Art de Catalunya, l'Associació Art Catalunya i l'Associació Art Barcelona van concedir-li el guardó honorífic de la VII Nit del Galerisme (2014) en reconeixement a la seva trajectòria i al seu paper clau en la difusió de l'art.

Comissari

Oriol Vilapuig (Sabadell, 1964) és el comissari d'*Alfons Borrell. Els treballs i els dies*. Artista plàstic, va formar-se a l'Escola de Disseny i Art EINA de Barcelona (1982-1985) i és llicenciat en Belles Arts per la Facultat de Belles Arts Sant Jordi de la Universitat de Barcelona (1985-1990). Col·labora com a docent amb l'Escola d'Art Illa de Sabadell en diversos projectes.

Els treballs d'Oriol Vilapuig adopten la forma d'assaig com a procediment i metodologia. Assaig entès com a forma d'estudi i indagació oberta i assaig també com a forma de definir o posar en qüestió els límits de l'experiència. En gran mesura, aquesta experiència es fa visible finalment gràcies a la tradició, entesa, en un sentit gairebé literal, com allò que ens precedeix. D'aquí l'ús constant de la cita a l'obra d'aquest artista, que se serveix especialment del dibuix i l'escriptura per abordar temes com el cos, el desig, l'erotisme (i el seu caràcter sagrat), la pèrdua, la por o el temps.

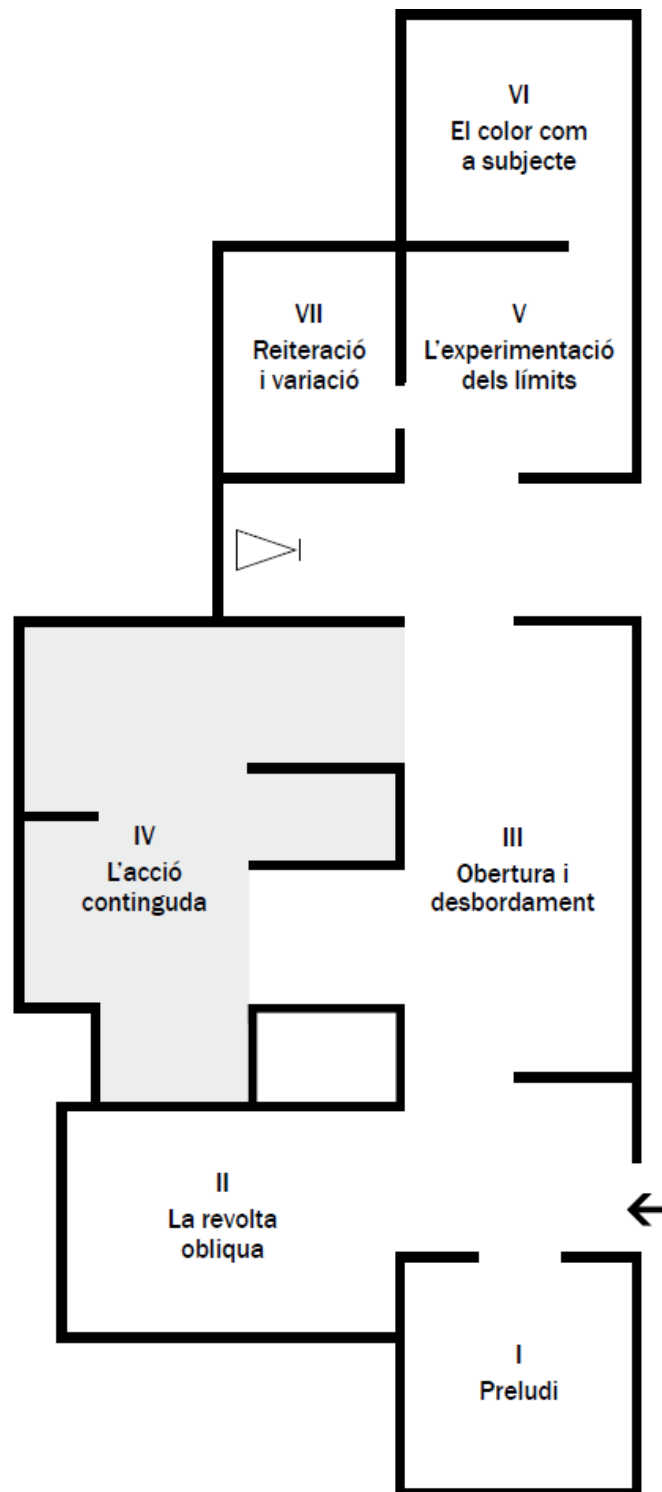
Darrerament, el seu treball s'ha pogut veure en les exposicions: *Tan funesto deseo*, Galería casa sin fin, Madrid (2014); *La por més antiga*, Galeria Joan Prats, Barcelona (2012); *Cartografies contemporànies*, CaixaForum, Barcelona, Madrid (2012); *Episodis crítics (1957-2011)*. Col·lecció MACBA, Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) (2012); *Contra Tàpies*, Fundació Antoni Tàpies, Barcelona (2013).

La seva obra forma part de diverses col·leccions permanents, entre les quals destaquen el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (Madrid); Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), Museo de Bellas Artes (Àlaba); Col·lecció Ajuntament de Sabadell; Museu d'Art de Sabadell; Fundación Santa María (Albarracín); Col·lecció Testimoni La Caixa (Barcelona); Col·lecció Banc Sabadell; Universitat de València; Fundación Cañada Blanch (València); Babilonia Wilner Foundation (San Francisco, EUA), entre d'altres.

L'any 2011 va portar a terme una extensa revisió de l'obra sobre paper d'Alfons Borrell, que es va presentar a la Fundació Palau de Caldes d'Estrac i al Museu d'Art de Sabadell (MAS).

Exposició

1. Preludi

«Hi ha dos tipus de pintors: el pintor que pinta el mar des d'una distància, aparentment a través d'una finestra, i el pintor que baixa per les rampes, passa per la sorra, es fica dins el mar i en surt tenyit de blau.»

Segons Vilapuig, la pintura d'Alfons Borrell demana formes d'experimentació més que codis d'interpretació; reclama una aproximació fenomenològica més que psicològica. Els seus quadres i dibuixos no es presenten com objectes aïllats sinó com una manifestació que s'obre al lloc. Per tal que el visitant s'obri també al lloc i a l'obra de Borrell, l'exposició comença amb una avantsala disposada per generar el to inicial amb el qual enfrontar-se a la mostra.

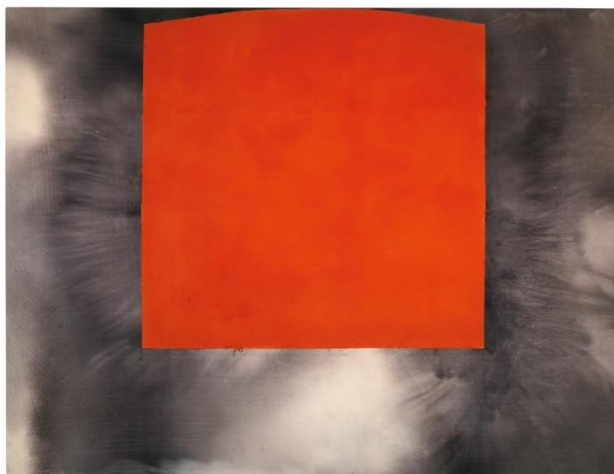
Alfons Borrell

15-XI-89

1989

Acrílic i collage damunt tela

230 x 300 cm

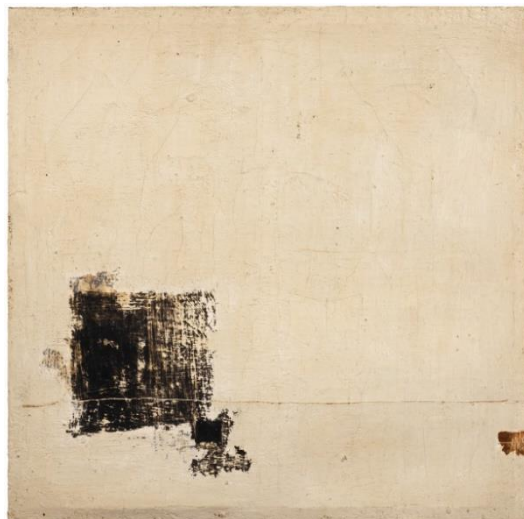
Alfons Borrell

Sense títol

1959

Oli damunt tela

124,5 x 124 cm

Alfons Borrell

Sense títol

1959

Oli damunt tela

124 x 124 cm

2. La revolta obliqua: els anys seixanta i les accions Gallot

«El grup Gallot em va afectar molt, em va ferir i em va deixar desorientat perquè ells eren un grup de pintors molt revolucionaris i jo, en canvi, entenia la pintura com una altra cosa. Jo no volia que la meva pintura fos destructiva sinó que volia que fos constructiva. Però això ho vaig descobrir a còpia de temps.»

A l'inici dels anys seixanta, en plena dictadura franquista, conflueixen a la ciutat de Sabadell una sèrie d'inquietuds en la pràctica de l'art que desencadenaran en un gest efímer de revolta anomenat Gallot, del qual Alfons Borrell formarà part. Diverses accions dutes a terme el setembre de 1960 a Barcelona i a Sabadell donaran sentit al grup, que assolirà la popularitat gràcies a l'acció de pintar en públic a la plaça de Catalunya de Barcelona.

En el cas de Borrell, instal·lat en el llenguatge de l'abstracció, amb una obra íntima i continguda, molt allunyada de les gesticulacions públiques i les actituds desafiantes, l'experiència Gallot serà incòmoda i desconcertant. Borrell travessarà aquest grup de manera obliqua, amb l'angulació que li donava la seva experiència particular. Aquesta línia obliqua es traça en aquest segon espai a partir de dos punts: l'obra abstracta de mitjans dels anys cinquanta, anterior a Gallot, i la seva obra posterior, que es consolida com un llenguatge propi a mitjans dels anys setanta.

Alfons Borrell

Sense títol

1960

Oli damunt tela

124 x 124 cm

Alfons Borrell

Sense títol

1960

Oli damunt cartró

75 x 105 cm

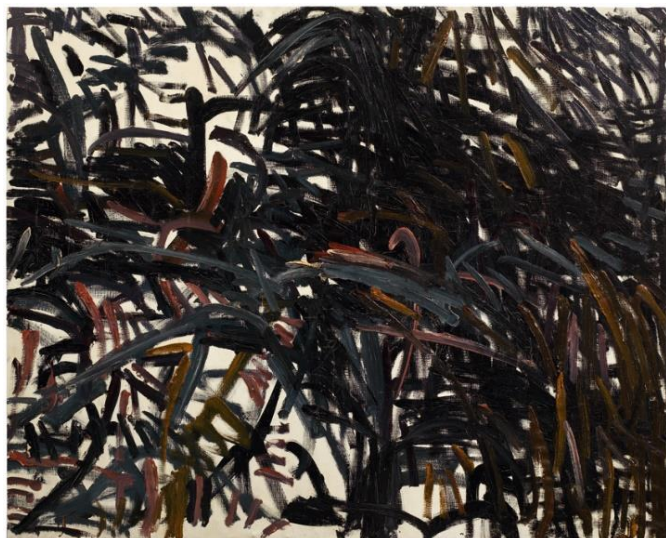
Alfons Borrell

Sense títol

1962

Oli damunt tela

127,5 x 158 cm

3. Obertura i desbordament: *Aigua fosca*

«Jo faig servir quatre colors directament, de pigment, mecànics: no faig barreges. Són els colors de la terra. El verd és una mica agrisat, no és el verd primavera. El blau és l'ultramar, que és un blau universal: pot ser el mar, pot ser el cel. El taronja és el color de la vida, la llum. L'ocre és el color dels camps torrats pel sol. El color fosc no és un negre: és gris. És la visió del dubte. No és que m'agradi perquè sigui un color seriós, que en diuen, sinó perquè el gris és una barrera sense color.»

En aquesta secció s'apleguen treballs que mostren una actitud que apareix en tota l'obra de Borrell, i que es pot definir com un moviment d'obertura vers la natura entesa com a força dinàmica en transformació constant. Aquest moviment es confronta amb el de contracció i replegament de les obres agrupades en l'àmbit següent. Per a Vilapuig, és en aquest moviment constant d'obertura i replegament on es troba la força que regeix l'obra d'Alfons Borrell. Una obertura que porta implícita una idea de desbordament en la impossibilitat de fixar allò que es resisteix a ser fixat. És en aquest sentit que aquest àmbit recupera la pel·lícula *Aigua fosca* que Borrell va realitzar l'any 1964: un breu film experimental que il·lustra la idea de canvi i desbordament a partir de la metàfora de l'aigua del riu, sempre dinàmica i canviant, impossible de retenir.

Alfons Borrell

Sense títol

1977

Oli damunt tela

74 x 92 cm

Alfons Borrell

26-VII-91

1991

Acrílic damunt tela

195 x 240 cm

Alfons Borrell

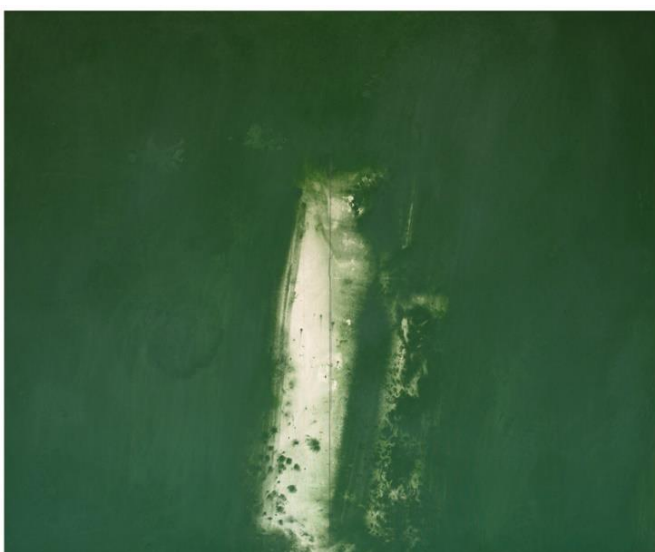
13-I-10

2010

Acrílic damunt tela

160 x 195 cm

Col·lecció Fundació Vila Casas

4. L'acció continguda: una obra que s'evoca a si mateixa

«Com que jo no devia res a ningú, feia una obra molt radical. No feia concessions. [...] La poesia, com que és una síntesi de la paraula, s'avé molt amb la meva obra, que sempre es concentra en els mínims.»

La creació d'un espai d'ordre i contenció dins un llenguatge que es replega en ell mateix: això és el que d'alguna manera proposen les obres agrupades al quart àmbit. A diferència de les evocacions de la natura, que definien els treballs agrupats en l'apartat anterior, ara l'obra deixa d'evocar l'entorn i es manifesta com una evidència autònoma. La renúncia al color i la utilització del blanc i el negre com a únics elements, que sobretot es produeix en els treballs de finals dels setanta però que ja es donava en les obres abstractes de finals dels cinquanta, reforcen aquesta actitud més continguda. També a finals dels anys setanta, l'obra de Borrell emprèn una via vers el llenguatge de l'abstracció d'una radicalitat i una singularitat particulars dins el context artístic del moment.

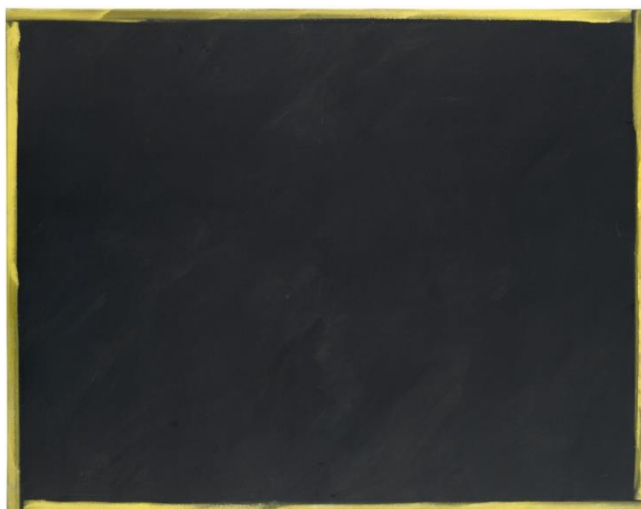
Alfons Borrell

15-XI-78

1978

Acrílic damunt tela

114 x 146 cm

Alfons Borrell

12-VI-80

1980

Acrílic damunt tela

54 x 65 cm

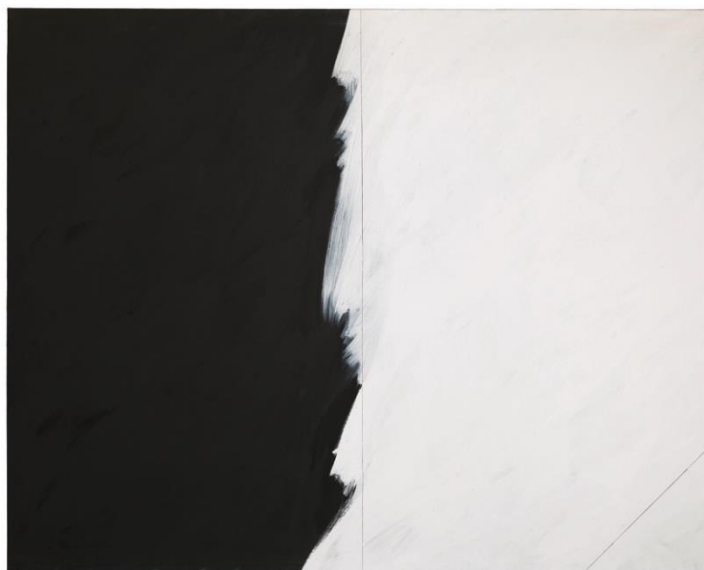
Alfons Borrell

Sense títol

1976

Acrílic damunt tela

130 x 160 cm

5. L'experimentació dels límits: la forma quadrada

«Tampoc hi poso marcs a les teles, ja fa molts anys. Perquè la pintura se'n va, la pintura no pot estar tancada en un marc: té tendència a fugir, a escapar-se.»

Cap a finals de la dècada dels setanta i en tot el treball posterior de Borrell apareix d'una manera reiterada la voluntat d'acotar un espai a partir d'una forma quadrada o més aviat rectangular. L'aparició d'aquesta forma, que actua en alguns casos com a presència i en d'altres com a absència, proposa una reflexió sobre l'experiència dels límits. Aquesta manera d'entendre l'obra com un espai per recórrer-ne els límits (físics i de llenguatge) es manifesta com una constant en tota la producció de Borrell i queda reflectit en aquest cinquè àmbit.

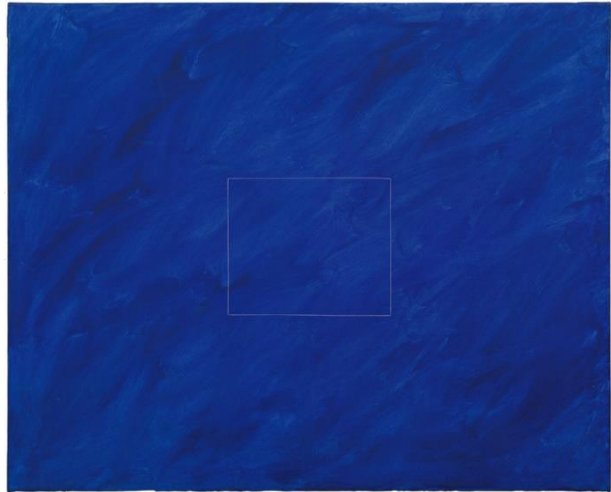
Alfons Borrell

Sense títol

1978

Acrílic damunt tela

80 x 100 cm

Alfons Borrell

14-VIII-79

1979

Acrílic damunt tela

73 x 92 cm

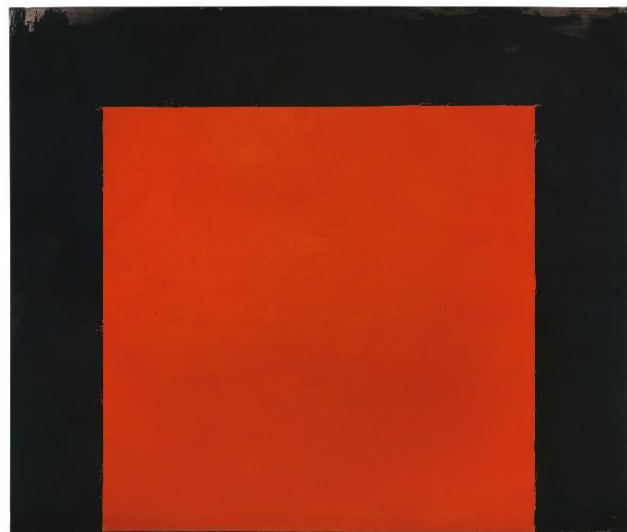
Alfons Borrell

8-II-88

1988

Acrílic i collage damunt tela

170 x 200 cm

6. El color com a subjecte: el taronja

«Per mi el color ets tu. A mi m'agradaria ser pintura. Quan surt el sol al matí i et tornes de color taronja, ets pintura. Quan vas per un bosc a l'ombra dels arbres, et tornes verd. Si hi ha una tempesta a alta muntanya, et tornes gris.»

El color per a Borrell no és tant una qualitat de l'objecte com un subjecte en si mateix. Es mou i fluctua, viu i canviant, surt del seu marc i ho envaeix tot. El taronja, el color en què se centra aquest àmbit d'estudi, és un color habitual en la seva obra i té per ell connotacions simbòliques: representa la llum de l'alba que dóna sentit a allò que neix com a forma de vida i d'esperança; la llum que inicia els dies i propicia els treballs.

Alfons Borrell

20-IX-06

2006

Acrílic damunt tela

160 x 200 cm

Alfons Borrell

24-IV-03

2003

Acrílic damunt tela

89 x 116 cm

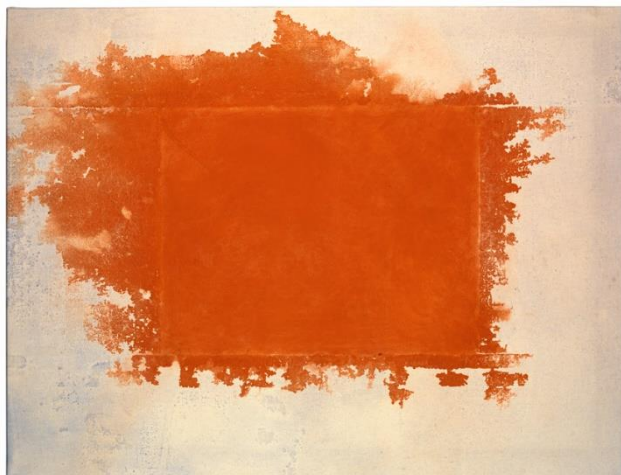
Alfons Borrell

17-III-03

1988

Acrílic damunt tela

89 x 116 cm

7. Reiteració i variació en l'obra d'Alfons Borrell

«[...] dibuixa molt, dibuixa molt, dibuixa molt. [...] Vaig descobrir que dibuixant molt se n'aprenia. Que dibuixar era una mecànica.»

Aquest darrer espai de l'exposició està dedicat a una pràctica que s'ha manifestat d'una manera constant en l'obra d'Alfons Borrell i que és més que una pura metodologia, ja que inclou certes actituds que determinen el seu llenguatge plàstic. Aquesta pràctica es relaciona amb la idea de reiteració i variació, i s'ha manifestat amb una extensa i intensa obra sobre paper. L'obra seriada en paper no és ben bé una projecció ni una manifestació d'una idea inicial preexistent, sinó un procés gestual de fixació de la forma, entesa com el que és variable i canviant, com un resultat en si mateix.

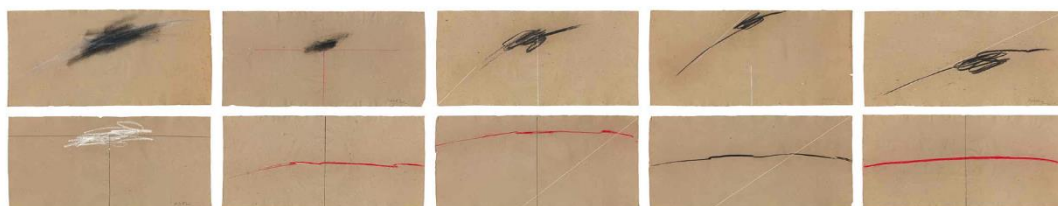

Alfons Borrell

Sense títol

1982

Acrílic i llapis damunt paper

Alfons Borrell

Sèrie de 10 dibuixos

1970

Llapis damunt paper

Publicació

La publicació que acompanya l'exposició incideix en aspectes essencials de l'obra Alfons Borrell a partir d'una aproximació no cronològica a la seva creació i compta amb les aportacions d'Oriol Vilapuig, comissari de la mostra, de la filòsofa Jèssica Jaques, l'arquitecte portuguès Álvaro Siza i el crític i artista Carles Guerra.

El catàleg desplega la trajectòria d'Alfons Borrell tot seguint l'estructura dels set àmbits de l'exposició.

En la preparació del volum s'ha dut a terme una àmplia tasca de documentació i digitalització, tant de documents de treball, com de les notes que el mateix Borrell va prendre a l'estudi d'Hermen Anglada Camarasa o de fotografies d'obres que no han estat mai reproduïdes, amb l'objectiu de destacar certs punts biogràfics i contextualitzar històricament les obres de l'artista.

La Fundació Joan Miró edita el catàleg, de 216 pàgines, en dues versions: català/anglès i castellà/anglès.

Sobrecoberta *Alfons Borrell. Els treballs i els dies*

Informació pràctica

Horari

De dimarts a dissabte de 10 a 19 h

Dijous de 10 a 21 h

Diumenges i festius de 10 a 14.30 h

Dilluns no festius tancat

Preu

7 €

Passi anual

Entrada a la col·lecció permanent i a les exposicions temporals durant un any:

12 €

Imatges disponibles per a premsa i dossier digitalitzat a:

<http://www.fmirobcn.org/fundacio/premsa/>

Vídeo descarregable sobre l'exposició a:

<http://vimeo.com/fundaciojoanmiro> i

<https://www.youtube.com/user/FundacioJoanMiro>

Segueix l'exposició amb l'etiqueta: #AlfonsBorrell

Fundació Joan Miró ✱ **Barcelona**

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 070
press@fmirobcn.org

---

www.fmirobcn.org